

s prostovoljci, sovražne postojanke na zapadnem bregu Pozuma, južno-vzhodno od Berata, z uspehom. V poizvedovalne namene naprej potisnjeni oddelki vdrl so do visočin vzhodno od Trepeli.

Vojna na morju.

Potopljeno!

W.B. Berlin, 22. novembra. Ob angleškem zapadnem obrežju je eden naših podmorskih čolnov zopet 12.000 brutto-register-ton potopil.

Oktoberski plen podmorskih čolnov.

W.B. Berlin, 22. novembra. V mesecu oktobru se je vsled vojnih odredb osrednjih sil sknupo 674.000 brutto-register-ton za naše sovražnike rabljivega prostora na trgovinskih ladjah potopilo. S tem se po višajo dosedanj uspehi neomejene vojne podmorskih čolnov na 7.649.000 brutto-register-ton. Šef admiralnega štaba mornarice.

(Op. ur. Od začetka poojstrene vojne podmorskih čolnov bilo je potopljenih: februar 781.500, marec 886.000, maj 869.000, junij 1.016.000, julij 811.000, avgust 808.000, september 672.000, oktober 674.000 tón. ladjinega prostora. Oktoberski plen je vključeval vedno manjšega ladjinega prostora za 2000 ton višji nego oni prejšnjega meseca. To je dokaz, da napreduje zmagovito odločilni podmorski čoln!

Novi uspehi.

W.B. Berlin, 23. novembra. Novi uspehi podmorskih čolnov v Severnem morju dali so 3 parnike in eno jadernico. Eden parnikov je bil iz spremstva sestreljen in je imel municijo naloženo. — Eden nemških podmorskih čolnov je imel dne 30. oktobra v bližini angleškega vzhodnega obrežja boj z angleško pastjo za podmorske čolne v obliki železne velike ladje z enim motorjem. Ladja je bila dvakrat zadeta.

30.000 ton potopljenih.

W.B. Berlin, 24. novembra. Novi uspehi podmorskih čolnov v Srednjem morju: 8 parnikov, 2 ladji na jadre z okroglo 30.000 brutto-register-tonami. Na vojni v Egiptu bilo je več transportnih ladij z vojnim orožjem za angleško fronto v Palestini iz močno zavarovanega spremstva sestreljenih. Med njimi se je nahajal oboroženi ameriški parnik „Villemer“ (2677 ton) s 5500 tonami pšenice na poti v Italijo.

Šef admiralnega štaba mornarice.

12.000 ton potopljenih.

W.B. Berlin, 26. novembra. Vsled delovanja nemških podmorskih čolnov se je v zatvornem okolišju okrog Anglije zopet 12.000 brutto-register-ton potopilo. Med potopljenimi ladjami se nahaja en oboroženi parnik od 6000 ton.

Šef admiralnega štaba mornarice.

20.000 ton potopljenih.

W.B. Berlin, 27. novembra. Novi uspehi podmorskih čolnov na severnem bojišču: 20.000 brutto-register-ton. Med potopljenimi ladjami nahajala sta se dva velika, globoko naložena parnika, od katerih je bil eden z municijo naložen.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Politični utrinki.

Grda nevhvaležnost.

V tako krasni in zmagoviti vojni proti izdajalski Italiji se je šlo večidel le za slovenske dežele, ki jih je hotel požrešni Lah pod svojo efiatsko krono spraviti. Borili so se v teh zmagovitih bitkah slovenski in nemški ter drugi vojaki naše Avstrije in zveste Nemčije. Vsi so storili

svojo dolžnost in več kot svojo dolžnost. Vsi so bili tudi enakomerno od cesarja in v uradnih poročilih pohvaljeni. Sredi v tej orjaški borbi za čast in bodočnost Avstrije, ki je pa obenem tudi borba za bodočnost slovenskih dežel, si upajo prvaški listi z najgršim lopovstvom zastrupljati svojo javnost in hujskati proti nemštvu ter nemškemu vojaštvu. To je tako grda nevhvaležnost, da bi se jo niti od teh listov ne pričakovalo. Tako čitamo v zadnjem „Slov. gospodarju“:

„Slovenci na fronto, Nemci pa stražijo Ruse. Celovškemu „Miru“ (glasilu pomiloščenega Grafenauerja! Op. ur.) se poroča iz Spodnje Koroške: Samo nemške stražnike nastavljajo pri nas za vojne vjetnike, ki ne razumejo ne vjetnikov, ne domačega ljudstva, in vendar je nujno potrebno, da se morejo stražniki glede vjetnikov razgovoriti z domačim ljudstvom. Zdi se, kakor da se Nemci ravnajo po pravilu: Pojdite Slovenci na fronto, mi pa bomo že doma opravili. Po vojski pa se bodo mogočno bili na prsi in se hvalili: Kaj vi, mi smo junaki, mi smo zmagali! Tudi na Slov. Štajerskem se nastavljajo na mnogih krajih samo nemški stražniki za vjete.“

V teh vrsticah se sumniči domovini in cesarju zveste nemške vojake, kakor da bi na švindlerski način ostali v zaledju, medtem ko morajo edino slovenski vojaki svojo kri prelivati. To sumničenje v sedanjem času, ko se borimo rama ob rami v krvavih bitkah za obstoj domovine, ni samo podlost, marveč je tudi nevarno za patrijotično čustvo onih vojakov, ki se še niso prodali srbofilskim in rusofilskim banditom. Zato se ne čudimo več nad lopovstvom prvaških listov, marveč le nad potrpežljivostjo naših oblasti!

Nesramni farški hujškač.

„Reichenberger Zeitung“ poroča, da je imel češki poslanec in duhovnik Izidor Zahradnik pred kratkim zborovanje, na katerem je m. dr. dejal: „Kmetje, ako imate žitje, skrbite najprve za se in za svoje sorodnike; ako pride komisijonar, pokažite mu vrata. Proč z vlado! Mi hočemo čisto češko državo! Ako bi se nas izzivalo, bode tekla kri... In ako bi me hoteli moji cerkveni predpostavljeni vstaviti, potem jim vržem svojo duhovniško obleko pred noge...“

Tak je politikujoči far! Zato smo bili vedno proti temu, da bi se politiko v cerkev spravljalo. Politični duhovnik nima nobenega srca za domovino, nobene vesti napram sv. Očetu in katoliški veri! Ljubše mu je veleizdajstvo, kakor pa duhovniška obleka, ki jo grozi od sebe vreči kakor umazano cunjjo... Take politične duhovnike imamo i pri nas!

Kristusovi namestniki?

Češki poslanec pater Zahradnik, po poklicu rimsko-katoliški duhovnik, imel je pred kratkim v državni zbornici prav nesramni hujškajoči govor zoper avstrijsko državo. Eden krščansko-socialnih poslancev ga je vprašal, je-li se ne sramuje kot katoliški duhovnik tako govoriti. Ali kako je mož v duhovniški obleki odgovoril? Pod viharim odobravanjem Čehov je rekel: „Bil sem kot Čeh rojen in pozneje šele sem postal katoličan.“ — Taki nazori se pojavljajo tudi v naših krajih; saj je vendar „Slovenec“ svoj čas pisal, da mu je pravoslavni Srb ljubši nego katoliški Albanec. In ljudje take vrste se upajo danes še nam naprednjakom očitati „brezverstvo“, ti ljudje se upajo božjo hišo v svojo politično gonjo zlorabljati! Ni čuda, ako pri takih razmerah res katoliška vera „peša“...

Kakšne može so volili Čehi v delegacijo?

Pri volitvi v avstrijsko delegacijo dne 13. novembra izvolili so Čehi sledeče svoje zastopnike: dr. Körner, zastopnik pomiloščenega veleizdajalca dr. Kramarja; Klofač, ki se je le zaradi pomiloščenja zamogel umakniti kaznovanju zaradi veleizdaje in vohunstva v prid Srbiji; Striberny, znani za-

grizeni sodrug Klofača; pater Zahradnik, vsled svojih napadov na papeža znani češki duhovniški hujškač; Stanek, vodja agrarne stranke, ki se bori proti vojni s prikrievanjem žetnih zalog; dr. Stransky, največji hujškač proti državi; Habermann, agitator proti vojaštvu; Tomašek, iste stranke pristaša ter Udrzal. — Ze ta imena nam povejo, kakšno stališče hočejo Čehi v delegaciji zastopati: protiaavstrijsko, veleizdajalsko stališče! In s temi ljudmi gredo i slovenski poslanci...

Veleizdajalci.

V avstrijskem in ogrskem državnem zboru so se odkrili naravnost gorostasni in vnebovpijoči slučaji. Z dokazi podprto se je očitalo posameznim češkim vojaškim oddelkom, da so svojo avstrijsko domovino izdali. Ni se šlo samo za znane dogodke v prvi karpatski vojni, tudi ne za gotove slučaje ob Sočini fronti, marveč za veleizdajstvo med našimi mornarji. Najhujši slučaj je ta-le: Češki mornarji na nekem avstrijskem torpednem čolnu so zvezali svoje oficirje, odpluli čez Jadransko morje, se vdali Lahu in mu izročili torpedni čoln. To je tako strahoviti zločin, da bi ga človek nikdar ne pričakoval. Češko in z njim vso vseloslovansko rogoviljenje je postalo s tem nevarnost za Avstrijo. „Leipz. Nachr.“ pišejo o temu: „Češki vojak izdal je Italijanom začetek majske ofenzive 1916. l. Čeh je bil tisti vojak, ki je kot prvi bil da italijanskem bojišču zaradi veleizdaje ustreljen in večina dezertterjev so bili Čehi.“ List konča svoj članek tako-le: „Govor teh dejstev je tako jasan, da morajo svetovalci cesarja Karla, ki so poštene njegove namene na pot potrpežljivosti obrnili, danes izpoznati, da mora nadaljevanje te politike do razpusta voditi. Spremeniti mora ta položaj edino močna roka, ki združi vse sile, katere hočejo avstro-ogrsko monarhijo.“

Ali veleizdajalce zadene tudi za sluzena kazen. V tem oziru piše „Frankf. Ztg.“: „Nezvestoba zadene marsikdaj tudi lastnega gospoda. Tako so češki oficirji kot dezertterji Italijanom izdali, da je dospel na južni Tirol bavarski alpski kor. Italijani so vsled tega mislili, da se bode od tam prvi sunek izvršil. Vsled tega je Cadorna tam svoje čete nakopičil. Drugi češki oficirji so italijanske čete k neki slabotni postojanki Avstrije v Južnem Tirolu peljali, ki pa je bila medtem ojačena, brez da bi napadali o temu kaj vedeli. Italijani so v obeh slučajih te češke oficirje, ki so jih zapeljali, ustrelili. Ednake plodove je rodilo izdajstvo ob Sočini fronti. Tam so češki dezertterji sovražniku naznanili, da je ofenziva, kakor se je to začetno res nameravalo, določena za 19. oktobra. Gotovi vzroki so prisilili za odmor, ki so ga alarmirane italijanske čete pred Tolminom v stalni pripravljenosti, do smrti trudne, v polsupanju morale prenesti. To pot so izdajalci svoji usodi ušli. Pobegnili so z italijansko armado.“

Tako čaka vsacega izdajalca kroglja ali strik — smrt Judeža... Slovenci se niso pustili v tako veleizdajajoč zapeljati. Čeprav je slovenski poslanec dr. Gregorin v Italijo dezertiral, čeprav so „jugoslovanski“ hujškači skušali i to ljudstvo pokvariti, — slovenski vojak je ostal zvest Avstriji in cesarju. In zvest bode ostal tudi v bodoče, zvest rodni grudi, zvest svojemu vladarju! Veleizdajalci ne bodejo nikdar zmagali med slovenskim ljudstvom!

Katoliški škofje — izdajalci.

Čudna so pota božje previdnosti. Ko bi mi pred nekaj časom temu ali onemu katoliškemu škofu najmalenkostnejšo napako očitali, bi nas „katoliško“ (recte klerikalno) stovensko časopisje kar žive požrlo. Niti političnih kaplanov nismo smeli za ušesa prijeti; takoj se je ljudstvo na nas hujskalo, češ da smo „brezverci“. . . Zdaj pa so se časi spremenili in skoraj bo moral „Štajerc“ papeža in škofje braniti pred — klerikalnimi listi. Prvi dokaz: načelnik bivše vseloslovanske kle-